

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/26-09545
Otsuse kuupäev 05.08.2026
Komisjoni koosseis Maria Alajõe

Tarbija
Kaupleja OÜ PROREXOIL (10903648)

Tarbija nõue Lepingust taganemine ja ostusumma tagastamine.

Resolutsioon:

Rahuldada tarbija avaldus, lugeda poolte vahel sõlmitud müügilepingust taganemine põhjendatuks ja kohustada kauplejat tagastama tarbijale ostuhind 249 eurot.

TKS § 60 kohaselt on kauplejal komisjoni otsuse järgimiseks 30 päeva arvates otsuse Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast. Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi, on neil õigus pöörduda sama vaidluse lahendamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

Tarbija ostis 09.02.2026.a kauplejalt portatiivse tualeti Portis Potti 565E, valge, hinnaga 249 eurot. Kätte sai tarbija kauba 20.02.2026 a.

Tarbija avalduse kohaselt võeti toode kasutusse 10.05.2026.a ja 31.05.2026.a teavitas tarbija, et peale kolmandat korda loputusvee paagi täitmist lakkas elektrooniline pump töötamast. Patareide kontrollimisel selgus, et patareide sahtlis on reovee lõhnaga vedelik ning reovee kogunemine jätkus ka peale pärast sahtli kuivatamist.

Tarbija viis 04.06.2026.a toote kauplusesse tagasi ja esitas 05.06.2026.a kirjaliku avalduse ja soovis toote asendamist või siis lepingust taganeda, kui asendamine võimalik ei ole. Tarbijale vastati 08.06.2026.a, et ettevõtte omapoolset vastutust juhtunud ei näe. Tarbija sõnul ta spetsiaalselt reovett paaki valanud ei ole ja tegemist peab olema toote konstruktsioonilise puudusega ning jäätmepaagi tühjendamisel ei saa loputusvee paaki reovett sattuda.

Tarbija väitel kasutati toodet üksnes sihtotstarbeliselt ja heaperemehelikult. Toodet oli puuduse ilmnemise ajaks kasutatud ligikaudu kolm nädalat. Selle aja jooksul oli loputusvee paaki täidetud kolm korda ja jäätmepaaki tühjendatud kaks korda.

Tarbija selgituse kohaselt kasutati toodet vastavalt juhendile. Loputusvee paagis kasutati selleks

ette nähtud loputusvee lisandit, jäätmepaagis jäätmete lagundamiseks mõeldud kemikaali ning tualetis tootja soovitatud tualettpaberit.

Tarbija eitab vedeliku valamist patareisahtlisse või toote korkide segiajamist. Ta märgib, et puhta vee täiteava ja patareisahtli kork paiknevad toote eri külgedel ning erinevad nii välimuse, värvi kui ka funktsiooni poolest. Patareisahtli korki oli enne pumba rikke avastamist avatud üksnes patareide paigaldamiseks. Tarbija väitel oli ülemises paagis olev loputusvesi puhas ja selge, patareisahtlist leitud vedelikul oli aga jäätmepaagile iseloomulik lõhn. Jäätmepaagi tühjendamiseks eraldatakse alumine paak ülemisest osast, mistõttu ei saanud reovesi tarbija hinnangul tühjendamise käigus patareisahtlisse sattuda.

Tarbija peab võimalikuks, et patareisahtli sisekorpuses või elektrikontaktide ümbruses on mikromõra või muu tootmisdefekt, mille kaudu pääsevad jäätmepaagist pärinevad aured patareisahtlisse ja kondenseeruvad seal. Tarbija rõhutab, et vedelik tekkis pärast sahtli kuivatamist uuesti ka siis, kui patareid olid eemaldatud ja pumpa ei kasutatud. Tarbija ei pea kaupleja tehtud katset piisavaks. Pumbasüsteemi asetamine eraldi puhta veega anumasse ei jäljenda tarbija hinnangul toote tavapärasel kasutamisel suletud korpuses tekkivaid tingimusi ega võimalda välistada korpuse, siseseina või ühenduskohtade puudust. Tarbija leiab, et üksnes pumbaosa asendamine ei pruugi kõrvaldada vedeliku patareisahtlisse sattumise tegelikku põhjust. Kuna kaupleja keeldus esialgu toote tasuta parandamisest või asendamisest ja toodet ei ole menetluse ajal korda tehtud, soovib tarbija müügilepingust taganeda ning ostuhinna tagasi saada.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja kinnitab, et toote kontrollimisel leiti patarei ja mootori sektsioonist vedelikku, mis ei olnud kaupleja hinnangul vesi. Kaupleja väitel sai vedelik patareisahtlisse sattuda üksnes ülevalt, kui patareisahtli kork eemaldati ja sinna vedelikku valati. Kaupleja selgituse kohaselt on toote ülaosas kaks korki: üks loputusvee paagi täitmiseks ning teine patarei- ja pumbasüsteemile juurdepääsuks. Kaupleja peab võimalikuks, et tarbija ajas korgid segamini ning vedelik sattus seetõttu patareisahtlisse.

Kaupleja märgib, et elektriline veepump paikneb ülemises puhta vee sektsioonis ega ole ühendatud alumise jäätmepaagiga. Kaupleja katsetas pumbasüsteemi eraldi puhta veega anumasse, kuid katse käigus ei tunginud vett pumbasüsteemi. Kaupleja ei tuvastanud tootjapoolset puudust. Kaupleja hinnangul maksaksid pumbaosa ja defekteerimine ligikaudu sama palju kui uus toode. Esialgu pakkus kaupleja tarbijale võimalust osta uus toode.

Menetluse käigus teatas kaupleja, et tootja annab hea tahte avaldusena tasuta uue patarei-, mootori- ja pumbasüsteemi. Kaupleja sõnul ei olnud nimetatud varuosa siiski veel saabunud ning toodet ei olnud lepingutingimustega vastavusse viidud.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon tutvus asjas esitatud materjalidega ja tuvastas, et poolte vahel sõlmitud leping vastab tarbijalemüügi tunnustele võlaõigusseaduse (edaspidi VÕS) § 208 lg 4 tähenduses ning kuna leping on sõlmitud sidevahendi abil, vastab see ka VÕS §-is 52 kirjeldatud lepingule.

Tarbijakaitseaduse (TKS) § 51 kohaselt lahendab komisjon vaidluse poolte selgituste ja esitatud tõendite ning sekretariaadi kogutud teabe alusel.

VÕS § 217¹ lg 3 p-de 1 ja 2 kohaselt peab asi sobima otstarbeks, milleks seda liiki asju tavaliselt kasutatakse, ning olema tavapärase kvaliteedi, toimivusomaduste, vastupidavuse ja turvalisusega, mida tarbija võib mõistlikult eeldada.

Poolte vahel ei ole vaidlust selles, et toote elektrooniline loputuspump lakkas töötamast ning patarei- ja mootorisektsioonis oli vedelikku. Portatiivne tualett, mille loputuspump ei tööta ja mille elektrilisi komponente sisaldavasse sektsiooni koguneb vedelik, ei ole tavapäraselt kasutatav ega vasta omadustele, mida tarbija võib selliselt tootelt mõistlikult eeldada. Seega on toote lepingutingimustele mittevastavus tõendatud.

VÕS § 218 lg 1 kohaselt vastutab müüja asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, kui mittevastavus oli olemas asja ostjale üleandmise ajal, isegi kui see ilmneb hiljem. VÕS § 218 lg 2 kohaselt vastutab müüja tarbijalemüügi puhul mittevastavuse eest, mis ilmneb kahe aasta jooksul asja üleandmisest.

VÕS § 218 lg 2² kohaselt eeldatakse tarbijalemüügi puhul, et ühe aasta jooksul asja ostjale üleandmisest ilmnenu lepingutingimustele mittevastavus oli olemas asja üleandmise ajal, kui selline eeldus ei ole vastuolus asja või puuduse olemusega. Käesolevas asjas ilmnes puudus ligikaudu kolme kuu jooksul asja üleandmisest. Asja või puuduse olemusest ei tulene alust jätta nimetatud eeldus kohaldamata.

Kaupleja väide, et vedelik sai patareisahtlisse sattuda üksnes ülevalt valamise teel, ei ole kinnitatud ekspertiisiakti ega muu kontrollitava tehnilise tõendiga. Esitatud ei ole andmeid vedeliku koostise määramise, toote korpuse ja ühenduskohtade kontrollimise ega katsetingimuste kohta. Samuti puuduvad tõendid selle kohta, et tarbija oleks patareisahtli ja loputusvee täiteava korgid segamini ajanud. Pumbasüsteemi eraldi puhta veega anumast katsetamine võib kinnitada, et katse ajal ei tunginud puhas vesi konkreetseesse pumbasüsteemi, kuid see ei võimalda välistada kogu toote korpuse, sisemiste ühenduste või muude osade puudust. Kaupleja selgitus ei lükka seetõttu ümber seadusest tulenevat eeldust. Komisjon leiab, et kaupleja vastutab asja lepingutingimustele mittevastavuse eest.

VÕS § 220 lg 1 kohaselt peab tarbija teatama asja lepingutingimustele mittevastavusest müüjale kahe kuu jooksul pärast seda, kui ta puudusest teada sai. Tarbija teavitas kauplejat puudusest viivitamata, mistõttu on teatamiskohustus täidetud.

VÕS § 222 lg 1 kohaselt võib ostja asja lepingutingimustele mittevastavuse korral nõuda asja parandamist või asendamist. VÕS § 222 lg 4² kohaselt peab müüja asja parandama või asendama mõistliku aja jooksul alates puudusest teavitamisest ja tarbijalemüügi korral tarbijale olulist ebamugavust põhjustamata, võttes arvesse asja laadi ja otstarvet.

Tarbija nõudis esmalt asja asendamist ja tegi toote kauplejale kättesaadavaks. Kaupleja keeldus esialgu asja tasuta parandamisest või asendamisest, leides, et puudus on põhjustatud tarbija tegevusest, ning pakkus uut toodet üksnes tasu eest. Kaupleja teatas seega selgelt, et ta ei vii asja seadusest tuleneva vastutuse alusel lepingutingimustega vastavusse. Kuigi kaupleja teatas menetluse käigus, et tootja annab tasuta uue patarei-, mootori- ja pumbasüsteemi, ei olnud varuosa

kaupleja selgituse kohaselt saabunud ning toodet ei olnud parandatud. Toode oli olnud kaupleja valduses alates 4. juunist 2026. Arvestades, et tegemist oli liikumisraskusega inimese igapäevaseks kasutamiseks vajaliku hügieenitootega, põhjustas asja pikemaajaline kasutamatus tarbijale olulist ebamugavust.

VÕS § 223 lg 1 p-de 1 ja 5 kohaselt on ostjal õigus müügilepingust taganeda, kui müüja ei ole asja parandamist või asendamist lõpule viinud või kui müüja on teatanud või asjaoludest nähtub selgelt, et ta ei vii asja lepingutingimustega vastavusse mõistliku aja jooksul või tarbijale olulist ebamugavust põhjustamata. VÕS § 223 lg 3 kohaselt ei pea ostja sellisel juhul määrama müüjale täiendavat tähtaega. Sama paragrahvi lg 5 kohaselt eeldatakse tarbijalemüügi korral, et mittevastavus on oluline.

Komisjon leiab, et tarbijal tekkis õigus müügilepingust taganeda, kui kaupleja keeldus tema esmast nõuet täitmast ja ei viinud asja seejärel mõistliku aja jooksul lepingutingimustega vastavusse. Hilisem lubadus anda tarbijale tasuta varuosa ei kõrvalda juba tekkinud taganemisõigust, kui parandamine ei ole tegelikult lõpule viidud.

VÕS § 188 lg 1 kohaselt toimub lepingust taganemine taganemisavalduse tegemisega teisele lepingupoolele. Tarbija esitas kauplejale tingimusliku taganemisavalduse ning jäi pärast kaupleja keeldumist menetluses ühemõtteliselt taganemismõtte juurde. Seega on tarbija müügilepingust taganenud.

VÕS § 223 lg 7 kohaselt tagastab tarbija müügilepingust taganemise korral asja müüjale müüja kulul ning ostuhinna tagastamise nõue muutub sissenõutavaks asja müüjale tagastamisest. Kuna vaidlusalune toode on juba kaupleja valduses, on tarbija ostuhinna tagastamise nõue sissenõutav.

Komisjon, hinnanud kõiki asjaolusid ja tõendeid kogumis, leidis, et tarbija nõue kuulub rahuldamisele ja kauplejal tuleb tagastada tarbijale ostuhind 249 eurot.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Maria Alajõe

/allkirjastatud digitaalselt/